

[From.]

og at ministeren har lovet at tage loven op til revision senest i folketingsåret 1964-65. Vort synspunkt i så henseende er ikke alene dikteret af et ønske om at undgå en forskelsbehandling af danske statsborgere længere end nødvendigt, men vi føler os også sikre på, at det grønlandske fiskerierhverv og de grønlandske fiskere vil få brug for samarbejde med fiskere henedefra for at gøre fangst og bearbejdning af fisk tidssvarende og mere lønnende.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede ændringer.

Ninn-Hansen: Mit parti kan give fuld tilslutning til den udvidelse af fiskerigrænsen i Grønland, der nu finder sted. Vi er jo alle bekendt med, at de landområder, der ligger i Nordatlanten, har en stor interesse i udvidelsen af fiskerigrænsen, og det er tilfredsstillende, at den indsats, der er gjort for at få en udvidelse af fiskerigrænsen først af Island og senere også af andre lande, nu får den virkning, at 12 mile grænsen kan gennemføres alle steder. Vi tror, at det for den grønlandske befolkning er af stor betydning, at de får den beskyttelse for deres afgørende hovederhverv, fiskeriet, der ligger i 12 mile grænsen.

Det ville imidlertid være forkert, hvis gennemførelsen af denne fiskerigrænseudvidelse skulle ramme andre danske statsborgere. Efter regeringens beslutning kan Færøerne jo ikke regne med en udvidelse til 12 mile grænsen på samme tidspunkt, som Grønland kan, og det ville da være særlig forkert over for de færøske fiskere, der har interesse i fiskeriet ved Grønland, hvis de nu skulle udelukkes fra de områder, der kommer ind under den nye fiskerigrænse. Den interesse, der er fra danske fiskere, er jo også blevet fastslået i den skrivelse, der er optrykt som bilag til betænkningen, fra Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening. Derfor er det med tilfredshed, vi konstaterer, at den højtærede Grønlandsminister udsteder en bekendtgørelse, der giver, man kan vel kalde det en generel dispensation til alle danske statsborgere, således at de kan fiske frit mellem 3 og 12 mile grænsen, så det i det store og hele alene bliver kystfiskeriet, der bliver for-

beholdt for den grønlandske befolkning på grund af de bopælsbestemmelser, der endnu findes i erhvervsloven for Grønland.

Ved første behandling sagde jeg, at mit parti mente, at der måtte være en betydelig interesse for at få ophævet bopælsbestemmelserne i Grønland. Det er klart, at vi med den indstilling, vi har, ikke synes om restriktive foranstaltninger, som sådanne bopælsbestemmelser jo er et eksempel på, og vi mener heller ikke, det i det lange løb kan være af interesse for den grønlandske befolkning at fastholde disse restriktive bestemmelser. De bevirker jo, at mange af de danske statsborgere, som grønlænderne og de grønlandske fiskere kan have interesse i kommer til at deltage i fiskeri, holdes ude og heller ikke kan deltage i den oplæring, som har betydning. Jeg kan derfor ligesom det ærede medlem hr. From sige, at vi synes, vi har opnået noget væsentligt gennem den principielle tilslutning, der af hele udvalget er givet til ophævelsen af bopælsbestemmelserne.

Vi havde gerne set, at denne ophævelse havde fundet sted nu, men der er fremkommet synspunkter, der viser, at de grønlandske fiskere kan have interesse i, at overgangen ikke bliver for hård, kan have interesse i at opretholde det forbehold, der foreligger over for andre fiskere, således at man reserverer kystfiskeriet for de grønlandske fiskere alene. Men det er kun en overgangsordning, at de restriktive bestemmelser skal opretholdes. Udtalelsen i udvalgsbetænkningen betyder, at vi går et skridt i den rigtige retning med ophævelse af bestemmelser, der hindrer en liberalisering i Grønland og kan udgøre en hindring for, at det private erhvervsliv får den betydning, som vi ønsker det skal få i Grønland.

Vi glæder os altså over, at det spørgsmål, vi rejste ved første behandling, har fundet tilslutning fra alle sider i udvalget.

Vivike: Jeg skal blot knytte nogle få bemærkninger til det afsnit i betænkningen, der omhandler bopælskravet, idet jeg gerne stærkt vil understrege ordet „efterhånden“ i dette afsnit, for bopælskravet kan vi ikke ophæve hurtigt. Der er — som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde — tale om et skridt i den rigtige retning, men det er et